

Хулари сур кунё

Эп — сун сес мар, эп халь —
кун-сул кёрлевё,
вёри ялтравё, кусавё, илемё...

Кёнекесем те халё маншан урэх:
сав-сав тёлте сав-сав хакпа туянна
шкапа хумалэх япала сес мар, —
унченхинчен урэхларах усатап
эп вёсене те... Улам сўппине
тусанлэ сулпала каç кўлём
сил хуллаен вёстернине аса илетёп...

Сар улам сўпписем... Вёсем каç кўлём
кёренён те ачашшан курнассё...
Илтсеччё эпё: Николас Гильен,
сип-симёс Кубан асла юрәси,
сырасшан теçсё ләпкә савасем, —
сав ырә та таса савасенче
сапла ялтрамалла пуль — ләпкан, хёрлён
сул хёрринчи сут хамаш сулсисем...

Кёнекене хупатап та (мён чухлё
вуларам эп е шухашларам?) ләпкан
тухса каятәп урама каллех, —
хама унта килти пекех туятәп;
рабочисем ак тротуар юсаçсё, —
йәлтәртатса, чёлтёртетсе тәрәть
ирёлекен смала... Таса ыр шәршә

кашт пуҫама асамлан ҫаварать.
Киле ҫитсен ҫыру ҫырма ларасчӗ, —
ман Епхӗри юлташӑн хӗр-тусне
ҫырас килет ман Поликлет ҫинчен:
ҫын уҫӑн лӑпка илемне савма
ҫав скульптора, гармонии хуҫине,
саваплӑ мирӑн ирӗклӗ шӑрши,
тен, пулашна пуль Греци ҫӗрӗнче...

Эп килӗме утатӑп. Кам каларӗ,
каҫ пулттипе вӑл кичемрех тесе?
Ман кантӑкран—хуламӑр курӑнать,
хуралнӑ ҫурт тӑррисене сӑнатӑп.
Ҫурт тӑррисем, вӗсем хӑйсем — хула,
хула, хула, ҫӗрте те вӑл, ҫӗрте те, —
эп чылайччен йӑхмашкӑн юрататӑп
ҫак ирӗклӗ ҫӗлти хула ҫине.

Каллех калам: эп халӗ — ҫын ҫеҫ мар, —
пӗлетӗп эпӗ — мӑрьесем ҫине
шевле уксен вӗсем пӗр-пӗринпе
епле килӗштерсе ҫуталнине те,
сумӑрпала йывӑрлансан вӗсем
ҫурт тӑррисем ҫине епле вӑйпа
пусассине те... Йӑлт пӗлетӗп эп.

Эп халӗ — ҫын. Нихҫан, никам, нимпе те
вӗлерейми этем. Ялан, ялан
пурӑнакан этем. Пурӑнмалли
этем.

1956

Айхи, Г. Хулари сур кунё : [сăвă] // Айхи, Г. Сăвăсемпе поэмăсем / Г. Айхи. – Шупашкар, 1994. – С. 41-42.